

"ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ - ਬਾਪ ਨਾਲ ਸ੍ਵ ਸੰਬੰਧ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਜੀਵਨ"

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਨੇਕ ਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਲੇਕਿਕ ਅਵਿਅਕਤ ਮਿਲਣ ਭਵਿੱਖ ਸਵਰਨ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੁਗ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਯੁਗ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਮਤਲਬ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਯੁਗ। ਅਜਿਹੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਧਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਹਨ? ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਲੰਬੀ ਲਿਸਟ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਇੰਨੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਵੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਮਤਲਬ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁੱਧ - ਬੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਲਵਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਲਵਲੀਨ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਖੇਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਵਰਦਾਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਅੰਚਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭੂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੋਚੋ, ਜਦੋਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਨਾ ਅਲੇਕਿਕ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ, ਵਰਦਾਤਾ ਵਿਧਾਤਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੋ।

ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਉਵੇਂ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਇਮਰਜ (ਪ੍ਰਤੱਖ) ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਂਦੇ - ਮਾਸਟਰ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਵਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਡਾਇਰੈਕਟ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਦਵਾਰਾ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੋ। ਵਰਦਾਨੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਵਰਦਾਤਾ, ਵਿਧਾਤਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਖੁਦ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਰਦਾਨੀ ਆਤਮਾ ਹੋ। - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹਾਂ ਹੀ। ਲੇਕਿਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਿਚਿੱਤਰ ਖੁਸ਼ੀ, ਵਿਚਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਦੈਵ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਗੀਤ ਆਪੇ ਹੀ ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇਗਾ - "ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਸੇ ਪਾ ਲਿਆ..."। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਰਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਜਾਵੋ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਗੋਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ (ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੀਵਨ) ਮਤਲਬ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਂ, ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ

ਨੂੰ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਫਿਰ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਅਲੌਕਿਕ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ?

ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਵੇਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਬਣਦੇ ਚੱਲੇ - ਕਦੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਸਖਾ ਜਾਂ ਸਾਥੀ ਰੂਪ ਦਾ, ਕਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਰੂਪ ਦਾ, ਕਦੇ ਭਗਵਾਨ ਮੇਰਾ ਮੁਰਬੀ ਬੱਚਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਹੱਕਦਾਰ, ਪਹਿਲਾ ਵਾਰਿਸ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਲਾਇਕ ਬੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ! ਜਿਸ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬੱਚਾ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਉਸਦੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁੱਲ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ! ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਜਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸੁੰਦਰ ਬੱਚੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਖੇਡੇ, ਸਖਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੇਡੇ। ਕਦੇ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਸੇ ਜਾਵੇ, ਸਮਾ ਜਾਵੇ। ਕਦੇ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਤੋਂ ਦਿਲਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਬੰਧ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਆਪਣੇ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਸਦਾ ਸਾਥ ਖੁਦ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਸਦਾ ਹੀ ਅਮੁੱਲ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਹੋਰ ਗੱਲ - ਕਿ ਇੰਨੇ ਸ੍ਵ ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੇ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋਗੇ ਜੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਵੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਹਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂ - ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ! ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਵੀ ਚਲਦੀ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਨਿੰਦਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਯੋਗਨਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਹੈ ਮਿਲਣ। ਯੋਗਨਿੰਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਰੀਰੀ - ਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੀ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਗਿਣ - ਗਿਣ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਪੂਰਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬੜੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਨਮ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਾਸ - ਸਵਾਸ ਸਿਮਰੋ। ਭਗਤ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਫੁਰਸਤ ਹੈ? ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੈ! ਇਸੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ, ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਹੀ ਲਾਸ਼ੁ ਪੇਪਰ ਮਾਲਾ ਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਣਕੇ ਬਣਾਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਯੋਗਨਿੰਦਾ ਤੱਕ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਰਮਣੀਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਸੰਦੀ 'ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੋਵੇ' ਇਹ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੰਬੰਧ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬਾਪ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ - ਸਾਥੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਅਧੂਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅਧੂਰਾ ਜੀਵਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਜੀਵਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਸ੍ਵ ਸੰਬੰਧ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਪੰਨ ਜੀਵਨ ਹੈ! ਇੱਕ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ

ਲਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਸਖਾ ਜਾਂ ਸਖੀ ਅਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾ ਤੇ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰੂਪ ਹੈ ਨਾ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੈ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਹਲਕਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਮਿਕਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ 'ਸ੍ਰਵ' ਸ਼ਬਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਥਾਸਕਤੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ 'ਸ੍ਰਵ' ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰਵ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 2 ਕਲਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਦੂਸਰੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਣਕੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਇਸਲਈ, ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰਵ ਸਮ੍ਰਿਤੀ -ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਸਮਝਾ? ਜਦੋਂ ਭਗਵਾਨ ਖੁਦ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਫ਼ਰੀਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਜਿਹੀ ਗੋਲਡਨ ਆਫ਼ਰ ਸਿਵਾਏ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦੇ, ਨਾ ਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਵੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਵੀ ਬਣੇ - ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਹੈ ਨਾ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਕਿਸ ਲਈ ਹੈ? ਮਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੌਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਇਹ ਅਲੈਕਿਕ ਮੌਜ਼ ਮਨਾਓ। ਮਜ਼ੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਅੱਜ ਦਿੱਲੀ ਦਰਬਾਰ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ - ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੋਣ ਹੋ? ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦਿੱਲੀ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੀ ਦਿਲ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ - ਗੱਦੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਰਹੇਗਾ? ਦਿਲਾਰਾਮ। ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਨਿਵਾਸੀ ਮਤਲਬ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦਿਲਾਰਾਮ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ। ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇਗੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ? ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਰਾਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ। ਅਜਿਹੇ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ, ਗੋਲਡਨ ਤੋਂ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਚਾਂਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ! ਅੱਛਾ।

ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸਾਧਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਮ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਕੰਮ ਹੈ! ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। "ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸੁਖਮਈ ਸੰਸਾਰ"। ਇਹ ਤਾਂ ਲੰਬਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਕੰਮ ਵੀ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸੋਹਣਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਕੰਮ ਹੁੰਦੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਹਿੱਲਣ ਦਾ ਅਤੇ ਪਰਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ - ਜਿਵੇਂ ਕੰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਸਹਿਜ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾ ਕੇ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਦੰਬਾ ਦਾ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਹੈ - ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਲੋਗਨ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਖੁਦ ਨੇੜੇ ਆਕੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਏ ਨੇੜੇ ਲਿਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੇ ਬਾਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹਰ ਵਰਗ ਵਾਲਾ ਪਾਰਧਾਰੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਰਗ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵੈਰਾਇਟੀ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਰੂਪ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਗ ਰਹਿ ਨਾ ਜਾਵੇ ਜੇ ਉਲਾਹਣਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਇਸ ਲਈ, ਨੇਤਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਝੁਗੀ - ਝੋਪੜੀ ਤੱਕ ਵਰਗ ਹੈ। ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਭ ਤੋਂ ਟਾਪ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਰਗ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ! ਇਹ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਬਿਮਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ;

ਅਨਪੜ੍ਹ, ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਮਨਸਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨਾਲ ਸੁਖ ਦੀ ਵਿ੍ਰਤੀ, ਸੁਖਮਈ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੁਖਮਈ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਓ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ 10 - 10 ਮਿੰਟ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਉਂਗਲੀ ਤਾਂ ਦੇਵੇਗੇ ਨਾ? ਕਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਬੀਅਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਕਰੋ ਲੇਕਿਨ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦਿਖਾਵੇਂ। ਸ਼ੁਰੂ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਲਾਨਜ਼ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਵੀ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਮੰਗ ਨੂੰ ਉਮੰਗ, ਉਤਸਾਹ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਿਲਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੂਬ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵੇ। ਜੇ ਵੀ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ, ਸ੍ਵੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ - ਸੁਭ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸਦਾ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਸ੍ਵੈ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਜੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਅਤਿ - ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਇੱਕ ਦਾ ਸੈਂਗੁਣਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਭਵ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੀ ਇੱਕ ਦਾ ਸੈਂਗੁਣਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵੈਸ਼ਕਤੀ ਮਾਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦਾ, ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਬੀਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਫਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਫਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਤੋਂ ਪਿਓਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਜਾਂ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ।

ਸੂਚਨਾ ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਇਤਵਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਸੰਪੰਨ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਤ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸ੍ਵੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਾਈਬਰੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ।